

Geachte lezers van onze nieuwsbrief,

We zitten nog volop in de vakantieperiode. Iedereen lekker even niets doen. Heerlijk ontspannen. Als je hoofd vrij is van dagelijkse zaken, krijgt men eerder inspiratie voor een onderwerp voor de nieuwsbrief. Deze keer vertellen wij u over de verschillende manieren – soms prettig maar soms ook naar – die mensen kunnen hebben als zij een uitvaart bezoeken. Een thema dat we al een tijdje op ons lijstje hadden staan.

Inmiddels mogen Jos en ik dit beroep samen 5 jaar uitvoeren. In de afgelopen jaren hebben we het een en ander zien gebeuren. Na afloop van de uitvaart kwamen we dan op kantoor en spraken we onze waardering én onze verbazing uit over hoe (on)gemanierd mensen kunnen zijn tijdens een uitvaart. Helaas zijn de slechte manieren niet alleen te vinden bij mensen die niets met de uitvaart te maken hebben. Nee, het zijn ook mensen die uitgenodigd zijn voor de uitvaart of mensen die werken op bijvoorbeeld een begraafplaats. De volgende gebeurtenissen hebben wij de afgelopen 5 jaar meegemaakt tijdens het begeleiden van uitvaarten.

Op een koude zaterdagmorgen hebben wij een uitvaart in een klein kerkje. We weten dat het een drukke uitvaart gaat worden. Mensen die bekend zijn met de beperkte zitmogelijkheden in de kerk komen al vroeg. Andere komen te laat en kunnen helaas niet zitten. Voor aanvang van de mis neem ik even poolshoogte achter in de kerk en vraag de mensen vriendelijk of ze even plek kunnen maken zodat er ruimte is om met de overledene, de familie en pastoor naar binnen te komen. Ik zie een instemmend ja-knikken. Er is echter een persoon die dit niet nodig acht en mij in het gezicht roept: "Hier sta is altijd en ik ga niet weg. Kijk maar hoe je het lijk binnen krijgt". De andere mensen en ik zijn hevig geschokt en het beste lijkt het mij hierop niet te antwoorden. Op het moment dat wij met de stoet binnenkomen moet deze persoon wel wijken voor ons. Met een geïrriteerde blik bindt hij uiteindelijk in.

~ ~ ~

Een uitvaart regelen van een baby vraagt veel van een uitvaartleider. Zeker als je zelf kinderen hebt. Iedereen waar je afspraken mee moet maken, zoals de pastoor, leverancier van het babymandje enz., leven mee. De engelenmis is kleinschalig en indrukwekkend, puur en lief. We komen aan op de begraafplaats en gaan naar het kleine graf bij de boom. Op het moment dat ik langs het grafje loop zie ik dat de grafdelver er een grasmattje in heeft gelegd. Waarop hij bloemetjes heeft gestrooid. Ik ben zeer verrast door dit lieve gebaar. Een man die al zoveel graven gedolven heeft, maar toch nog invoelingsvermogen heeft als het gaat om een kind. Geweldig! Nadat de familie de begraafplaats heeft verlaten, bedank ik hem hartelijk voor dit mooie gebaar.

~ ~ ~

We staan op een begraafplaats en de gasten van de familie nemen afscheid van de overledene op de absolute-plek. De laatste gast vertrekt en ik vraag de familie of zij dichterbij wil komen staan. De familie is zeer bedroefd en neemt van de gelegenheid gebruik om samen een kring te vormen om hun dierbare. Ik blijf een beetje afzijdig en zie op dat moment de grafdelver met een kruiwagen de begraafplaats op lopen. De kruiwagen piept verschrikkelijk en er valt een schop uit. De familie kijkt geïrriteerd. Een moment waar iedereen hoopt op rust en geen storende geluiden wordt verstoord door deze man. Nadat we de overledene samen met de familie in het graf hebben laten dalen, is het juist een mooi moment waarop de familie het fijn vindt even te kijken van wie ze allemaal de prachtige bloemen hebben gekregen. De grafdelver vindt het belangrijk om te zeggen dat de familie over een uur terug kan komen dan is alles klaar. Ik zak zowat door de grond en iedereen ziet mijn verbijstering op mijn gezicht. De man in kwestie merkt helaas niets op. Op zo een moment, waarbij de familie aanwezig is, is het niet gepast om iemand erop aan te spreken. Achteraf hebben wij dit natuurlijk gedaan. De man was zich van geen kwaad bewust. Hij deed zijn werk altijd zo en waarom zou hij zo lang moeten wachten op familie. "Hij moest ook verder", was zijn commentaar.

~ ~ ~

We verlaten met de rouwstout de kerk, ver weg horen wij het geluid van motoren. De vragen die dan meteen bij Jos en mij naar boven komen zijn: "Komen ze onze kant op"? " Zullen ze stoppen voor onze rouwstout"? Wij lopen met de rouwstout over de weg en zien de motoren op ons afkomen. De eerste chauffeur van de motor stopt, zet zijn motor uit en de rest volgt zijn voorbeeld. Bij het voorbijlopen van de eerste motor knik ik vriendelijk om hen te bedanken. Het is een lange rouwstout en pas op het moment dat de laatste persoon op gepaste afstand is horen we de groep motoren weer starten.

~ ~ ~

Tijdens het afscheid nemen van een overledene staan wij op het plein van de kerk. Iedereen kan op zijn of haar wijze afscheid nemen. Het is prachtig weer en we staan op een rustige plek. Niemand hoeft zich te haasten, het is zeer gemoedelijk. Misschien wel iets te gemoedelijk voor verschillende mensen. Zij hebben juist afscheid genomen van de overledene en de familie gecondoleerd. Men zou verwachten dat men rustig naar de auto loopt. Helaas niet! Dit groepje mensen blijft op nog geen 5 meter van de familie staan en begroeten andere familieleden die ze schijnbaar al heel lang niet meer gezien hebben. Het is een luidruchtig gedoe. Ik ga naar hun toe en vraag vriendelijk of ze misschien de plek van afscheid kunnen verlaten. Zodat ook andere mensen en de familie rustig afscheid kunnen nemen. Ik krijg een blik die zegt: "waar bemoeit u zich mee". Nadat niemand zich geroepen voelt, om rustig te spreken of de plek te verlaten, ga ik opnieuw naar hen toe en dirigeer hen naar een andere plek. Inmiddels is het "kwartje" gevallen bij een aantal mensen en men begeeft zich naar de auto's. De familie besprak dit met me na de uitvaart. Ze hadden het zo ongepast gevonden. Ze waren blij dat we zo kortdaar waren geweest.

~ ~ ~

Wegwerkzaamheden kunnen al eens op onze route liggen en kunnen voor irritatie en ergernis zorgen. Dit proberen we te voorkomen door van te voren de te nemen route voor rijden en in contact te komen met de uitvoerder van de wegwerkzaamheden. Tijdens een van onze uitvaarten werd er in Heerlen, al weer, aan de weg gewerkt. De dag voor de uitvaart reden wij de te nemen route na en constateerden dat een weg was afgesloten in verband met werkzaamheden 250 meter verderop. We benaderden de uitvoerder en vroegen of hij iets voor ons kon regelen als we de volgende dag zouden langs komen met de rouwstoet. "Geen probleem", kregen wij te horen. Op de dag van de uitvaart stond al iemand klaar om het hek weg te halen toen wij kwamen aanrijden bij de werkzaamheden. Zelfs de graafmachines, die van te voren druk bezig waren, wamen tot rust. Alle activiteiten werden, nadat wij op gepaste afstand waren, weer opgepakt. Een bedankje van onze kant, in de vorm van een aantal vlaaien, werd een dag later graag hartelijk ontvangen.

Wij hebben u een kijkje gegeven hoe mensen zich kunnen gedragen tijdens een uitvaart. Van ongepast en ongemanierd tot verrassend en invoelend. U zult begrijpen dat wij veel waardering hebben voor de laatste groep van mensen!

Wij wensen u fijne vakantie toe.

Uitvaartbureau Iding & Penders

Bernadette Penders - Ernes & Jos Iding

PS: heeft u een thema voor de nieuwsbrief bel of mail ons.
Wij geven graag antwoord op uw vragen.

Mocht u in de toekomst onze nieuwsbrief niet meer wensen te ontvangen, stuur dan een e-mail naar info@uitvaartbureau.nl met als onderwerp: nieuwsbrief uit.
Voor vragen en/of opmerkingen neem gerust contact met ons op via info@uitvaartbureau.nl of 045 – 574 08 10.

Uitvaartbureau Iding & Penders, Schinkelstraat 25, 6411 LN Heerlen 045 – 574 08 10
www.uitvaartbureau.nl www.herdenkingsconcert.nl